

Sygn. akt II UZ 117/17

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bohdan Bieniek (przewodniczący)

SSN Halina Kiryło

SSN Piotr Prusinowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku S. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.
o przeliczenie emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 22 lutego 2018 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 3 listopada 2017 r., sygn. akt III AUa (...) (III WSC U (...)),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 listopada 2017 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę kasacyjną ubezpieczonego S. K., wniesioną od wyroku z dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd drugiej instancji wskazał, że przedmiotem postępowania było przeliczenie należnej wnioskodawcy emerytury. Podkreślił, że nie ma racji pełnomocnik ubezpieczonego, gdy wywodzi, że sprawa dotyczyła przyznania emerytury. Ubezpieczonemu przyznano już to prawo, nie było one zatem objęte sporem. Zakres postępowania wyznaczony został zaskarżonymi decyzjami, w których ubezpieczony kwestionował zasady obliczenia emerytury, w rezultacie w postępowaniu chodziło tylko o wysokość świadczenia.

Sąd Apelacyjny dodał, że w piśmie z dnia 30 października 2017 r. pełnomocnik wykonując zarządzenie Sądu, wskazał, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 538,66 zł, co stanowi różnicę między wysokością emerytury żądanej i przyznanej. W tych okolicznościach nie ma wątpliwości, że dopuszczalność skargi kasacyjnej określana jest według wartości przedmiotu zaskarżenia, czyli musi wynosić przynajmniej 10.000 zł. Oznacza to, że nie jest ona regulowana art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c.

Z orzeczeniem Sądu drugiej instancji nie zgodził się ubezpieczony. Postanowieniu zarzucił naruszenie art. 398² § 1 k.p.c. i wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi do dalszego prowadzenia. W uzasadnieniu zażalenia podał, że w jego ocenie sprawa dotyczyła przyznania prawa do emerytury, co skutkuje dopuszczalnością skargi kasacyjnej bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest trafne.

Zasadą jest, że dopuszczalność skargi kasacyjnej limitowana jest wartością przedmiotu zaskarżenia. Prawodawca od tego modelu przewidział wyjątki, które powinny być interpretowane ściśle. W art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c. przewidziano, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i wstrzymanie emerytury. Oznacza to, że tylko tak określony przedmiot sporu ma charakter kwalifikowany, przy czym o jego istnieniu nie decyduje subiektywne przekonanie strony. Skoro zaskarżone przez wnioskodawcę decyzje organu rentowego nie przyznawały, ani nie wstrzymywały emerytury, to trudno na etapie postępowania kasacyjnego twierdzić, że kwestie te były przedmiotem sporu. Sąd Apelacyjny trafnie uznał, że rzeczywistą płaszczyzną rozbieżności między organem rentowym i wnioskodawcą była wysokość świadczenia, którego istnienie nie było negowane. W tych okolicznościach twierdzenia skarżącego zawarte w zażaleniu są gołosłowne i nie mogą zostać uwzględnione.

Kierując się art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

r.g.